

૭૮૬
નવખહારે કવવાલી
હું
ગુલશને ખમખધ.

હસમે
નવનીલે ગુલશન
હું

વગેશકી મશહુર ગઝલો કવવાલી વ નાલીયાં દાદરા
વગેશ દરજ હંચ

મુનનખમે.

મુનશી મહમદહુસેન રામરાજકર બુકસેલર
લીલી ગબર—મુખધ

હામનેરાલા

શા. પ્રેમચંદ હડીસંગ ચોપરીઓ વેચનાર.
૪ બહારકે.૪ તાંબાકાંટે ૨૦ રજરના માળા નીચે
નંદલાલ હાલવાનની દુકાને

મુખધ.

આ પુસ્તકના સરવે લોક હાવાવારે પાતાવા
સ્વાધીનમાં રાખ્યા છે.

AHMEDABAD
MANHER PRINTING PRESS.

સંવત ૧૯૧૪

સને ૧૯૦૮

THE QUINCY
...
...
...

225

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નવલકર ૨૧૨ કુલ્યાબી

વિષય ૩૩૮:૩ ૪૬૮

નવખહારે કવવાલી.

જીંજીરુંદ ખારે તાઆલાઈજી

કરં કીસ જખાંસે તેરી સના તેરી શાન જલ્સે જલા લહુ,
ખહમા સીદત હય તુ ઐ ખુદા તેરી શાન જલ્સે જલાહુ,
તેરેકુ નસે કૌનો મકાં ખના તેરે તુરસે ચેહ જહાં ખના,
ચેહ જુહુર તેરા હય મા સીવા તેરી શાન જલ્સેજ લાલહુ,
તેરી હરસીશત કો કમાલ હય તેરી જતકો નહ અવાલ હય,
તેરી ધખતીદા હય નહ ધન તીહા તેરી શાન જલ્સે જલાલીહુ,
તુહી શહે હુસને તમામ હય તેરા યુસુફ આદના યુઝામ હય,
તુ મુઝે બી હુસન વહી દીખા તેરી શાન જલ્સે જલાહુ.

સચ્ચેર.

કુમ ખીખજની ઔર અનલ હક કહતે ઉનકી કયા મગલ,
શમસ ઔર મનસુરકે મુહ મેં જખાં તુહી તો થા.

ગઝલ કાઝી.

હમારે સરવરે આલસકા રત ખા કોઈ કયા જાને
ખુદાસે મીલના ચાહે તો મહુમદકો ખુદા જાને
મરજ કખ જાતા હય મેરા દવાસે ધન તખીબોકે
હમારે દરદકી દાર મુહંમદ મુસતશ જાને
તમનના હય નહ જનનતકી નહ ખવાહીશહુ ગીલમાં કી
તમના દીલ હમારેકી હખી ખે કીખરીયા જાને.
ખુદાકો મુસતશ જાને મુહંમદકો ખુદા જાને
કહે ઈસ રમઝકો વોહી જો સર તનસે જુદા જાને
વોહ કખ પાતા હય બેદોકો જોકાજી દુધ મેં દુખા હય
ખુદાસે જત આહમદકો જો કોઈ હય જુદા જાને.

સચ્ચેર.

કયા શાને આહમદી કા ચમનમેં જહુર હય,
હર મુલમેં હર શજરમેં મુહંમદકા તુર હય.

ગઝલ અકબર.

હીદવાસે ઉનહેં મક્કી મદની કહતે હંય
ખુદવાસે ઉન હેં સરરા ચમની કહતે હંય
દેખકર અપને સહી રૂમિ તેરા હુસને જમીલ

અંખીકા રોઅખસે અલ્લાહ ગની કહતે હંય
 છુડા હુરેતે હુજુર આપકા દૌલત ખાના
 હંસકે ખોલે હંમે મક્કી મદની કહતે હંય
 એક તુમ હોકે હંય અલ્લાહ તુમહારા મુશતાક
 એક મુસા હંયકે રખખે અરની કહકતે હંય
 મર હખા અકબર મદદાહ લીખી ખુખ ગઝલ
 ઇસી અનદાઝ કો શીરીં સખુની કહતે હંય.

શેઅર.

કુત્તસીઓ લોહ કલમ અરશ મુઅલ્લા તેરા
 અરશ કયા ચીંઝ હંય ખુદ ઇઝદે આલા તેરા.

ગઝલ સીકન્દર.

યા પતજતત ખયાના જખ જન તનસે નીકલે
 નીકલે તો યા મુહંમમદ મેરે દહન સે નીકલે
 આવેગા મેરા પયારા બાજેગી ધનકી મુરલી
 જખ વો મેરા સાંવરયા જોખનકે બનસે નીકલે
 નીકલે જનાઝા મેરા જખ ચાર કીગલી સે
 તો કલમએ શહાદત મેરે દહનસે નીકલે
 લાયા થા કયા સીકન્દર દુન્યા સેલેચલા કયા
 ચે દોનો હાથ ખાલી બાહેર કદન સે નીકલે.

શએર.

મુસકસે હઝારો હંય ખરીદાર તુમહારે
 પેશા ની પે અખર. એ મુહંમદકી હંય તાહરીર

ગઝલ મુમતાઝ.

કોઇ એ સી સખી ચાતુર ન મીલી મુઝે પીકે દવારે ખીઠાદતી
 મંચ ને રાહે મદીનાલી દેખી નહી મોરી બધ્યાં પકર કે બતા દેતી
 મોરે મનમેં હંય અખતો જોગનયા બનું ચૌર મલકે બખુત મદીને ચલુ
 સખી હીંદ કી નગરી મેં કાહેરહું તોરો પીત ન ચૈન ઝરા તેતી
 પીયા સાત સમુનદર પાર બસો મોરે પગમેં ન ચલને કા જો રહેા
 નહીં આઈ મદીને કી કોઇ હત્ર મુઝે મુલકે અરખ મેં ઉડાદેતી
 મંચ તો સુનીસજરયા પે તડપત હું પીયા મુલકે અરખમેં ખીરાજત હંય
 કબી સુપ ને મેં દેતે જો દરસ દીખા યહીં ચરનો મેં સીસ નીવા દેતી
 મંચ રોવત રોવત બૌરી લઈ પીયા હુંડત હું મીલતા હીનહી
 મોરી મોત બી આતી નહી હંય સખી મોરે હીજર કે ગમસે છુડા દેતી

તોરી પીતઠા ફાપડા તો મંચ હી નહી પડારોતા હય હીજર મેં વેળી મુંદી
મુઝે દરપે ખુલા તે જો શાહે અરખ મુમતાઝ કા ફાપડા સુના દેતી
શએર.

ન છુટે બાદ ફના કુચએ જાના હમ સે
યારખઆબાદ ન હો રૈઝએ રીઠવાં સમસે.

ગઝલ દીલખર.

અખ તો જાડંગી મદીને કા મંચ ભેગન ખન કર
ધસકે આહમદ મેં શીરંગી મંચ ખીરો ગન ખન કર
ખાક હો સર પે મલી બાલ હોં સરકે ખીખરે
હાર હો આસુઓં કા હાથમેં સમ રન ખનકર
ન તો મંચ કામે ગઘ ઓર ન મદીને પોંહચી
રહ ગઘ હીંદ મેં કમ બખત મંચ પાપન ખનકર
મુઝકો જાને દે મદીને મેં જો નીકલે અરમાન
મેલ ક્યું પીછે પડી હય મેરે ખેરન ખનકર
હોકે સૈબાર તસદુક તેરે રૈઝપે નખી
હાર કુલોં કા ચડા ઉગી મંચ માલન ખનકર
નકશ આહમદ કા લીખું ખુને જીગર સે દીલખર
કલ કીયામત કો ચહ કામ આધગા જોશન ખનકર
શએર.

કુચ તો નીકલી હય તડપ ને કી હવસ કુચ દીલ મેં હય
દમ નહીં લેને કા જખ તક દમતેરે ખીસમીઝ મેં હય.

ગઝલ અફખર.

હય બહારે બાગ ફુનયા ચંદ રોઝ.
દેખલો ધસકા તમાશા ચંદ રોઝ
અ મુસાફીર કુચ કા સામાન કર
ધસ સરા મેં હય બસેરા ચંદ રોઝ
દશન કર કે કબર મેં બોલી કઝા
અખ યહાંતુમ સોતે રહના ચંદ રોઝે
હય ઝમી એક મોજ દરયા કોઇ દીન
આસમાં હય ખુન્નખુલાસા ચંદ રોઝા
ક્યું સતાતે તે હો કીચી બે જુરમ કા
ઝાલી મોં ચેહ હય ઝમા ના ચંદ રોઝે
કબર રહા કુચ રોઝે યહાં જમ કોઇ દીન.

કુચ દીને શદદાદ કીસરાયંદ રોજે
 પુછા લુકમાં સે જાયા તુ કીત ને દીન
 દશતે હસરત મલકે બોલા ચંદ રોઝુ
 હીર કહાં અકબરે કહાં તુમ દોસતો
 સાથ હય ઇસ કા તુમહાર ચંદરોઝ
 શએર.

સુખાન હસતી એના પાઇદાર કુચ બી નહી.
 કીયામ ગરદીશે લયલો નહાર કુચ બી નહી
 ગઝલ.

દેવ સે હસ દેર દૌલત પે સદા દેતે હંય
 આજ દેખો મેરે ખાજા મુઝે કયા દેતે હંય
 જુલ જાતા હય કોઇ રાહે ખુદા કા બનદા
 મેરે ખાજા ઉસે વોહ રાહ બતા દેતે હંય
 નહ સહી બખત મેં કુછ મેરે મગર અય ખાજા
 આપ ખીગદી હુઇ તકદીર બના દે તે હંય
 મેરે ખાજા તેરે કુરબાં મંય પુકાર કબ તક
 મુહ સે ફરયાદ ખુદા કે લીએ હાં દેતે હંય
 આપ બનદે કા બના દે તે હંય હમ મેં મૌલા
 શાન યું બનદા નવાઝી કી બના દે તે હંય
 શએર.

ખુદા કે વાસ્તે એ મોત ઇતની મોહલત દે
 કે રેહ જળમ કોઈ દીલકી આર ઝુબાકી

ગઝલ મુઝતર.

અય જાન અમે દુશમન મેં શીરીફ સરી કયું હય
 મંય તો અબી જીનદા હું ચેહ નવહા ગીરી કયું હય
 આંખો કે દીખલા ને સે ઝાલીમ તુઝે કયાં હાસીલ
 યુંહી તેરા બનદા હું ચેહ જાદુ નઝરી કયું હય
 જબ હમને સીયા દામન વાહશત ને કહા થમ જા
 મંય આતી હું દીવાને ચેહ બખયા ગીરી કયું હય
 કુંછ ચારકે મીલને સે હસરત ન મીટી દીલકી
 સીલ હરેદ મુસીબત કીં સીને પે ધરી કયું હય
 મુઝતર કા જે રાતો હો કયા તુમસે મુહબ બતયા
 ઇસ સોગ કે મંય સદકે આંખોમેં તરી કયું હય

શબ્દેર.

આજ અપને જઝમે દીલકી દેખ એ તસીર કા
ખેંચ લાતી હય કશીય હસ જાલીમે બે પીર કા

ગઝલ મુજતર.

ખંદા ખના ચુકી હય હમકો અદાય ખાળ
દીલ હય નીસાર ખાળ જન હય ફીદાય ખાળ
દેખી હય કુદસીયોં ને શાને અદાય ખાળ
બે ઇખતાયાર હોકે હમ હંચ ફીદાય ખાળ
ચાહે ગદા ખના લે ચાહ અમીર કરદે
રાઝી હંચ હમ ઉસી મેં જો હો રઝા એ ખાળ
જનત કી કયા હવસ હય હુરોં કી કયા તમન્ના
ધર કર રહી હંચ દીલમેં શાને આદાયે ખાળ
મુજતર તેરી ન ઝર મેં શાહો કી કયા હકીકત
અસ્લાહ ને ખનાયા હમકો ગદા એ ખાળ

શબ્દેર.

હુરો મલક મે ચરચા કયું કર ન હો તુમહારા
સરતાજે હર બશર હો સુલતાને હીન્દ ખાળ

ગઝલ અકબર.

કહાં લેખતું દીન દોનો જહા મેં સખત મુશકીલ હય
યહાં પરયોં કા મજમા હય વહાં હુરોં કી મહફીલ હય
ઇલાહી કયસી કયસી સુરેતોં તુને ખનાઇ હંચ
કે હર સુરત કલેજે સે લગા લે ને કે કાખીલ હય
મેરા દીલ કે શીરો કી તરહ પથ્થર પે દે મારા
મંચ કૈહતા રૈહ ગયા જાલીમ મેરા દીલ હય મેરા દીલ હય
જો દીલ મયલા સનમ કોદેખ કર હસ રત યેહ બોલ ઉઠી
ઠેર ઓ બે અદખ યેહ બઝમ મુસ તાખી કે કાખીલ હય
મેરી તુરખત પે એક ઠોકર લગાઇ ઔર યેહ ફરમાયા
કીયામત આમઁ ઉઠ સોને વાલે કમ સા મારીલ હય
હઝારોં દીલ મસલ કર પાઉસે જુઝ લા કે શર માયા
લો પહચા નો તુમહારા ઇન દીલોં મેં કૈન સા દીલ હય
સવાલે બોસે પર કયું ઝીડકીયાં દે તે હો અકબર કો
શ્વા તનહર કલામુલલાહ મેં અઝ બહરે સાઇલ હય

શબ્દેર.

દેખ હર યા કી તરફ દીલકો લહેર આતી હય
કીશતી એ ઉમર કી હર રોઝ બહી જતી હય

ગઝલ હુસેન.

હય યેહ કામીલ દીલે એ સખર ભરો સા મુઝકો
અખ કે ખુલ વાઘચિગે અજમેર મેં બ્યાકા મુઝકો
રોઝો સખ કયું ન રહે વીરદ જખાં યા ખાજ
નામ હય આપકા દીલ જનસે પીયારા મુઝકો
યહી ખાહીશ યહી ઉમમીદ યહી હસરત હય.
અપની ખીદમત મેં ખુલા લેં મેરે મૌલા મુઝકો
શીર ન ઝર આયા રૂખે પુર નુર મુઝને આલમ
શીર દીલે ઝાર યેહ ગોચા હય કે તડપા મુઝકો
હોકે મસતાના ફીર કય ન રહે હોશો ખખર
મ એ ધરફાં કા અતા હો કોઇ પીયા લા મુઝકો
જીતે જી દેખલું ગર રોઝએ અજમેર હુસેન
ફીર ન બાકી રહે જન્નત કી તમન્ના મુઝકો

શબ્દેર.

સરમેં ખાજજી તુમહારીઝુફકા સૌદા રહે
બનક શાનાદીલ મેરા આઠોં પહર ઉલજા રહે

ગઝલ અમીર.

યેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાનાં હય યહી
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી
અપ ની હસતી કે સીવા ગૈર કો સીજદા હય હરામ
મઝહબે પીરે મુગાં મશરબે રીંદા હય યહી
ખીસતરા ટાટ કા દો પારચા કમમલ કી કુલાહ.
તીજે ખુસરૂ હય યહી તખતે સુલેમાન હય યહી
હ જહાં મેં નહી અખ તેરે સીવા કોઇ અમીર
અપની તો ખુઝ હય ફહમીદ હય ધરફાં હય યહી.

શબ્દેર.

કીયામત હય તખીઅત આ ગઈ ઉસ આફતે જનપર
જીસે ઇતના નહી માલુમ ઉલફત કયા વશ કયા હય

ગઝલ દાગ.

મુનસરી દુન્યાસે સારી ફિઠ ગઘ
એ ખુતો ઈમાન દારી ઉઠ ગઘ

દીલ સે વોહ બે ધખતીયારી ઉઠ ગઘ
 અખ તમનાહી તુમહારી ઉઠ ગઘ
 વાય દુહામન હો ગયા સારા જહાં
 હાય રસમેં દોસ દારી ઉઠ ગઘ
 રૈહ ગયે લાખોં કલે જા થામકર
 આંખ જીસજનીખ તુમહારી ઉઠ ગઘ
 જળ હુવા સીજ દેમેં ઉસ ખુત કા ખીયાલ
 ખુદ બ ખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઘ
 કીસસે રખએ દાગ ચશમે દોસતી
 ઉઠ ગઘ યારોંસે યારી ઉઠ ગઘ

શબ્દેર.

જહાંસે હાર ગયે જી કે હાર ને વાલે

કીધર ગયે મેરે ગેસુ સંવાર ને વાલે

ગઝલ માહુમુદશાહ

ચેહ કયા સખખ હય કે ઉમ પરીર કે મુહ પે હમ ને નીકાળ દેખા
 ચેહ ચાંદ કમસા હય ચૌધ વીં કા કેરખ પે ઉસકે હીજળ દેખા
 નહી થા પહલે તો ઐસા પરદા જે આજ દેખા હય હમને તુમસે
 કહો તો સય તુમ ચેહ કયા સખખ હય જે આજ ઉલટા હીસાળ દેખા
 બહોત સે પર દે નશીન દેખે વલે ન દેખા હય તેરા સાની
 જે જીસકા પરદે સે તુને દેખા ઉસીકા ખાના ખરાળ દેખા
 તીલાશે જનાં મેં ઉમર સારી ચેહ બોસતાને જહાંમેં ગુઝરી
 મગર ચેહ કામત ન ઐસી દેખી ન વૈસે રંગકા મુલાખ દેખા
 ન બાગે રીઠવા મેં હય ચેહ ખુખી ન જામે કૌસર મેં ચેહ મઝા હય
 તુમહારે દોરો કા હમને સાકી અજળ ચેહ જામે શરાળ દેખા
 હય મીસલે માહી કે જે કરારી તડપતા માહુમુદશાહ હય હરદમ
 પીયારે હમને કીસી જગે પર ન ઐસા જુલમો ઇતાળ દેખા

શબ્દેર.

અખર હંચ દોનોં દીલકે ખરીદાર દેખયે

આપસ મેં ચલને વાલી હય તલવાર દેખયે

ગઝલ કાઝી.

દરીયા કી મોજ દરયા દરયાહી ખુખ જાને
 આ માહ હો ઇસ સે વો હી જે કોઈ હુખ જાને
 કીસસે કહું મંચ અપના અહવાલ જુઝ તુમહારે
 તાલીખ કી સખ હકીકત મતલુખ ખુખ જાને

તબ તુર જલકે ચારો સુરમાં બના હય દેખો
 ઇસ કે હુસન કી ખુબી મુસાહી ખુબજાને
 પુરરાકે જીસકી ખાતીર દુલા નહીં સમાયા
 સખ રાજ કી ચેહ બાતે રૂ રૂ હી ખુબ જાને
 ઇસ રારે હક સે આગાહ કોઈ નહીં બના હય
 કાઝી ખુદાકી બાતે અહમદ હી ખુબ જાને

શબ્દ

યા મુહમ્મદ તેરા દર ઘોર કહાં જાયે ગરીબ
 બાદ શાહી સે તો બેહતર હય ગદાઈ તેરી

ગઝલ.

દીલ કીસીસે ન લગાના જાના જવાની પનમે
 કયા દાગ દે ગયો રે જાના જવા ની પનમે
 સુરત દીખા દે પીયારે દીલકો હય બે કરારી
 ક્યસે કરે ન ઝારી જાના જવાની પનમે
 નયનોં કે કર કટોરે પાની કી ઝીલ હય રે
 આંસું સે મુહ ધુલા ના જાના જવાની પનમે
 માટી કા કડ બીછોના ઈંટાકા કર સીરા ના
 તન ખાક મેં મીલા ના જાના જવાની પનમે
 મહખુન જાન જાનાં મેં હો ગયા દીવા ના
 શહરોં કી ખાક છાના જ ના જવાની પનમે

શબ્દ

દેખો દેખો મુઝ પે કયું બરસાતે હો તીરે નીગાહ
 સૈદ જીસદમ આંખ સે ઉછલ હુવા જાતા રહા

ગઝલ કાઝી.

તુમ વાશીફે રાઝો ખરી યોજલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
 કરો પુરી મેરી ચેહ મુરાદ દીલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
 ચેહ જીતને વલી હંચ બમખધ કે તુમ પેશવા હાદી હો સખકે
 હંચ નાઇખ આપકે હાજ અલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
 તુમ બેશક હકકે પીયારે હો લારૈય નખી કે દુલારે હો
 હો ખાજ હીન્દ કે જાન દીલી યા શાહ મેરે. મખદુમ વલી
 મેરી કીશતી બંવરમે આન ફંસી નહી આસ થી મુઝકો બચનેકી
 લીલા નામ તેરા મુશકીલ ચેહ દલી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી
 લીટલાહ કરમ કર જલવા દીખા કાઝી કો નહીં અબ તરસા
 આગાહ પએ હા જત તલખી યા શાહ મેરે મખદુમ વલી

શબ્દ

તુ મેરા હામી હય મુઝકો કયા કીસીસે કામ હય
ખાદીમે કમતર હું મંચ મખદુમ તેરા નામ હય

ગઝલ વઝીર.

ન કીયા ઝખલા ગયા છોર કે ખીસ મીલ કાતીલ
દહને ઝખમ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
દસતે નાઝુક કી નઝાકત ને સોપર ને દેખી
ઐસી સમટી કે હતેલી કા ખની તીલ કાતીલ
છમે આતા હય તેરી તેગ કો દીલ મે રખલું
ઐસી લખલા કો યહી આદીયે મહમલ કાતીલ
ફેર દે ગરદને ઉશશાક પે મકતલ મેં છુરી
રકસ ખીસમીલ હી કે કાખીલ હય યેહ માહરીલ કાતીલ.
સખત નાં હુ મેરી મરદન પે છુરી ફેરાકર
તેઝકરનેકે લીયે ખુબ હય યેહ સીલ કા તીલ
મદ કુરખાં હય યહી દીન તો હય કુરખાની કા
આજ તલવાર કે માનીન્દ ગલે મીલ કાતીલ
ખાદે મુરદન બી વહી શૌક શહાદત હય વઝીર
દહને ઝખમ સે હમ કહતે હંચ કાતીલ કાતીલ

શબ્દ

આતીશે રશક અદુ ખાક કરેગી હમકો
લાગ છી આગ ખુરી હોતી હય જલને કે લીયે

ગઝલ માહમુદશાહ.

મહખુમે ખુદા શહે છન્નો ખશર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
અલતાફે કરમકી કીજયે નઝરયા સૈય દીના અખદુલકાદર
મેરી કીશતી બંવર મેં આન પડી યા ગૌસ હય આપકી શાન ખર્ડ
કરો પાર બંવર સે કીનારે પર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
ને મેરે પયે આઝાર રહે વોહ હમેશા ઝલીલો ખાર રહે
દુશમન હોં મેરે સખ ઝેરો ઝખર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
તુંમ ખેશક હકકે દુલારેહો આહમદ વ અલીકે પીયારે હો
મંચ આપ કો છોડ કે જાકે કીધર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
તુમ શકલે મુહંમદ શાને અલી મહામુમે ખુદા સરતાજ વલી
મુશકીલ મેં પડા હુ લીજો ખખર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
ખમદાદ મેં મુઝકો ખુલાં લેના વો જમાલ ખુદારા દીખા દેના
અખ હીન્દ મેં મેરા ન હોગા મુઝર યા સૈયદીના અખદુલ કા દર

મહમુદ સાહે આપના ચાહે ભલા કર જોસ કે નામ કે વીરદ સદા
મહી દીલસે કહાકર આડોં પહર યા સૈયદીના અબદુલકાદર
શયર

ગોસુલ આઝમ ખમને બે સરો સામાં મહે દે
કોખલએ દીન મહેદે કોખએ ઈમાં મહેદે

ગઝલ આતીશ.

ઠોકર સે મેરી કબર કે કોસને હીલા દીયા
કોસને લહદ મેં મેરા કલેજ દુખા દીયા
દેખી હમારી કબર તો સુઝી અદા વ નાઝ
ઠોકર લગા કે નામો નીશાં તક મીટા દીયા
કયું કર મીલેગા બાદ ફના અબ મેરા નીશાં
નામ અપના ઝીનદગાની સે હમ ને મીટ દીયા
બેગન બે બનકે બોલે જનાઝે પે મેરે બાલ
માતમ મેં મેરી બીગરી હુમ્ર કે બના દીયા
પુછા બે ઉસ પરીસે કે મરતા હય તુંમપે કૌન
નામ ઉસને સર ઝુકા કે હમારા બતા દીયા
એ ઇશક દેખ હમબી હંય કોસ દીલકે આદમી
મલમાં બનાકે ગમકો કલેજ ખીલા દીયા

શયર

છગર કે કરગયે ઘામલ તેરી નીગા હે સીતમ
ધલાજ ખુબ કીયા દરદે દીલકા તુને સનમ

ગઝલ કાલીન

શીકસતા દીલ તેરે કુચેમેં આન બયઠે હંય
ફનાકી કીશતી મેં લાખોં હજારોં બયઠે હંય
પુછા કે વાબતે સુરત દીખાદે એ કાલીન
લખોં પે હમ હમ તેરે ઇતતીઝાર બયઠે હંય
કબી ન આન કે પુછા કે વાર કયસે હો
હજાર દરદ કલેજ દમાય બયઠે હંય
પુછાકે વારતે પરદે સે તું નીકલ બાહર
બહોત દીનો સે તેરે ઇતતીઝાર બયઠે હંય
શીરાકે વારમેં કફની રનગાધ હય કાલીન
તેરે મઝાર પે ધુની રમાય બયઠે હંય

શયર

તુંમહારે દૌરે મયનોશી કે કુરબાન હો મેરા હમાન
તુંમહારે જામ મય કી નઝર મેરી પાર સાધ હય

गजल हागः

आध दुध आशक्की तणीअत नहीं जती
 आती हय तो शीर आके कीयामत नहीं जती
 अल्लाहसे माहशर मे कहुंगा तेरे आगे
 मजपुर हुं मय उसकी मुहणअत नहीं जती
 जोसा जे तलण मय ने कीया हंसके वो जोसे
 येह हुसन की दोखत हय लुटाए नहीं जती
 अवल तो उनडे शरम रही मुह से न जोसे
 जण शरम गध वसलकी हुज्जत नहीं जती
 जै हाग पुरा मानता मत उनके कहे का
 माशुक की गाली से तो धजत नहीं जती

शब्द

कानहय युसुफ जुलाभा लखलीयो मजनु हय कान
 सुरते उशको शकले दीवज्जा यहीतो हय

गजल भीरां शाह

अशसेस धशक जालीम तन मन जला रहा हय
 क्या हीजर उस सनम का हमको सता रहा हय
 अपनी कहुं मय कीससे सुनता नहीं हय कोछ
 जे कुय हय दीवमे अपने यारे समा रहा हय
 बाहल हुवा हुं उसके धुंगट की लटपट का
 वो शौण नाऊ अपने क्या क्या दीया रहा हय
 भरते हय हमतो उसपे लेकिन वो यार हमसे
 क्या जाने कीस अता पर मुजरा छुपा रहा हय
 अपनी तो येह सदा हय हर वकत रणमे अरनी
 आवज बन तरानी हमको सुना रहा हय

शब्द

शमआ जलती हय माहझील मे तो भुथ होता हय परवाना
 शमआकी जे करारी को कहां पोहच्ये गा परवाना

गजल री-ह.

वाहे पे तुम न आये तो कुय हम न भरगये
 कदने को जात रह गध ओर दीन मुजर गये
 कुये से तेरे आशक शोरीदा सर गये
 सण अपने हमके साथ हय शोरो शर गये
 रोकर कहा जे भंभने के भरता हुं मेरी जन

ਫੇਸੇ ਕਰ ਦੀਆਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਧੀਰ ਕਥੂ ਨ ਮਰਗਏ
 ਕਦੇਤਾ ਫਯ ਕਥਾ ਵੇ ਸੋਘਕੇ ਭੁੱਟੇ ਫਯ ਰੀਂਦ ਕਥਾ
 ਸੁਫਤ ਫੁੱਧ ਫਯ ਮੈਂ ਨੇ ਸੁਨਾ ਥਾ ਕੇ ਮਰਗਏ

ਗਝਲ.

ਯੇਡ ਕੈਸੇ ਯਾਲ ਘੀਘਰੇ ਫਯ ਯੇਡ ਸੁਰਤ ਕਥੂ ਘਨੀ ਗਮਕੀ
 ਧੁਮਫਾਰੇ ਫੁਸ਼ਮਨੇ ਕੋ ਕਥਾ ਪਤੀ ਫਯ ਮੇਰੇ ਮਾਤਮ ਕੀ
 ਮਝਾ ਫਸਮੇਂ ਫੀ ਆਤਾ ਫਯ ਨਮਕ ਫੀਓਕੋ ਨਮਕ ਫੀਓਕੋ
 ਕਸਮ ਦੇ ਕੋ ਨਹੀ ਆਫਤ ਮੇਰੇ ਅਘਮੇਂ ਕੋ ਮਰਫਮ ਕੀ
 ਰੀਕਾਯਤ ਕੀਸਸੇ ਕੀਯਏ ਫਾਯ ਕਥਾ ਫਿਲਟਾ ਅਮਾਨਾ ਫਯ
 ਘੁਫਫਾ ਪੀਯਾਰ ਯਘ ਫਮਨੇ ਸੁਫਘਘਤ ਆਪਨੇ ਕਮ ਕੀ
 ਨ ਮੀਲਏ ਗਾ ਨ ਮੀਲਏਗਾ ਕੋਫ ਫਮ ਮਰ ਨ ਯਏਂ ਜੇ
 ਘੁਫਾਕਾ ਸ਼ੁਕਰ ਫਯ ਪਫੇਲੇ ਸੁਫਘਘਤ ਆਪਨੇ ਕਮ ਕੀ
 ਘੁਫਾ ਯਨੇ ਧੁਮਫੇਂ ਕੀਓਰਫਮ ਆਤਾ ਫਯ ਗਰੀਘੋ ਪਰ
 ਪਸੇ ਪਰਫਾ ਕੀ ਤੋ ਮੋਂਫਲਤ ਨਹੀ ਮੀਲਤੀ ਕੋਫ ਫਮਕੀ
 ਕਫੀ ਯਨਾ ਫਯ ਥਮ ਥਮ ਕਰ ਥਲੋ ਐਸੀ ਕੀ ਕਥਾ ਯਲਫੀ
 ਘੁਫਾ ਰਘਮੇ ਧੁਮਫੀ ਧੁਮ ਫੀਂ ਨਝਰ ਪਤੀ ਫਯ ਆਲਮਕੀ

ਸ਼ਯੋਰ

ਭੁੱਲ ਰੰਗ ਮੇਂ ਆਯ ਧਾਰ ਸੁਝੇ ਧੁ ਨਝਰ ਆਯਾ
 ਐਸਾ ਕੋਫ ਗੁਲ ਕੀ ਨਹੀ ਧੁਸ਼ਰ ਨਝਰ ਆਯਾ

ਗਝਲ ਸੁਝਤਰ.

ਮਧੇ ਵੇ ਕਲਯੇ ਸੁਝਤਰਘ ਫੁੱ ਭੁੱਲੇ ਕਲਸੇ ਕਲ ਨ ਆਏ
 ਮਧ ਵੇ ਨੀਫਾਲੇ ਯੇ ਸਮਰ ਫੁੱ ਯੇ ਫਲੁ ਤੋ ਫਲ ਨ ਆਏ
 ਸੁਝੇ ਯੇਸ਼ੀਸ਼ੇ ਯੁਨੁਂ ਮੇਂ ਯੇ ਘੀਫਾਧ ਫਯ ਤੋ ਯੇਡ ਫਯ
 ਮੇਰਾ ਫਾਲੇ ਯਾਰ ਸੁਨਕਰ ਕਫੀਂ ਵੇ ਨੀਕਲ ਨ ਆਏ
 ਅਫਘ ਯੇ ਯੁਨੁਨੇ ਫਿਲਫਤ ਯੇਧ ਵੇ ਸੁਝਸੇ ਕਫ ਰਫੇ ਫਯ
 ਮੇਰੀ ਆਘਰ ਆਧਾਨਾ ਕਫੀਂ ਫਸਮੇਂ ਯਲ ਨ ਆਏ
 ਮੈਂ ਫਸੀ ਕੀਏ ਯਨਾਫੁਂ ਕੇ ਘੁਫਾ ਸੁਝੇ ਘੀਘਾਏ
 ਯੇਡ ਮਫਾਲ ਫਯ ਮਸੀਫਾ ਕੇ ਸੁਝੇ ਅਯਲ ਨ ਆਏ
 ਨ ਮੀਲੋ ਯੁਤੋ ਸੇ ਸੁਝਤਰ ਕੇ ਯੇਡ ਯੁਤ ਫਯ ਯਫ ਰੋਝਾ
 ਧੁਮ ਅਘ ਫਿਸ ਘੁਫਾ ਕੋ ਧੁਯੋ ਕੇ ਭੁੱਲੇ ਅਯਲ ਨ ਆਏ

ਸ਼ਯੋਰ

ਘੁਫਾ ਪਫੇਲੇ ਧੁਫਾਤਾ ਫਯ ਕੇ ਧੁਧ ਪਫੇਲ ਧੁਫਾਤੋ ਫਮ
 ਯਯ ਅਨਫੇਸ਼ਾ ਫਯ ਫੀਲਕੋ ਕੀਧਰ ਫੁਰ ਕਤ ਮੇਂ ਯਨੇ ਫਯ

ਗਝਲ ਅਧੀਰ

ਯਰਾ ਘੀਫਮਨ ਤਕ ਆਏ ਧਰਮੇਂ ਵੇ ਕਥਾ ਯਾਫੇ ਯੈਡੇ ਫਯ
 ਫਝਾਰੋ ਸਰਘਕਫ ਫਿਸ਼ਫਾਕ ਯੇਡ ਘੀਫਮਨ ਕੇ ਯੈਡੇ ਫਯ

નમુદે હુસન ફની હોગા હય ખુદ તુમાઝ સે
 હમર આયા હય જોખન ઓર જખ વો તનકે બેડે હંય
 ઉડા સેજને હંય આશકે દીધડા સીને ઝોરી સે
 ખઝખ કે દો ઉચકકે ભેસ મેં જોખન કે બેડે હંય
 કબી ઉભરે હુવે ધન જોખનોં પર ચેહ નહ ફખતી
 કે દો માલી ચેહ દો મુનચે લીયે સૌસન કે બેડે હંય

શબ્દ

બેહીજખાના વો શકલ અપની દીખાતે બી નહીં
 ઓર મુંહ દેખને વાલોંસે છુપાતે બી નહીં

ગઝલ.

જ્યાગે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહી સકતા
 તુમ અછળા કર નહી સકતે મય અછળા હો નહી સકતા
 અબી મર જાઉંગા જીને કે તાને શીર ન તુમ દેના
 ચેહ તાને વો સુને જીસસે કે ઐસા હો નહી સકતા
 તુમહેં ચાહું તુમહારે ચાહને વાલોડા બી ચાહું
 મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે ચેહ ઝગડા હો નહી સકતા
 હમે આખીર મેરી બાલી પે મજમા હય હસીનોં કા
 ન આના ઐ કઝા ઇસવકત પરદા હો નહી સકતા
 જો તુમ ચહો વો હો જાયે ચેહ હય અજલાહકી કુદરત
 જો મંચ ચાહું તો ફરમાવો કે ઐસા હો નહી સકતા

શબ્દ

ઐ હસીનો રંગ મીસસી કા નહી હોઁપે હય ચેહ ધુવાં
 ઉઠકર જમા બેશક કીસી કી આહમ

ગઝલ

દીખાદો શાન એકતાઝ મુઝતુદીન અજમેરી
 હુમહારા હું મંચ શૈદાઝ મુઝતુદીન અજમેરી
 ખુદારા ઐ શહેવાલા ઝુકાદો ગરદને તુખા
 ચેહ લુતકે હુસન ઝેબાઝ મુઝતુદીન અજમેરી
 હવસ બાકી રહી દીલમેં ન મેરે બાગે શીદવાં કી
 તુમહારી માઠ જખ આઝ મુઝતુદીન અજમેરી

શબ્દ

મસહદે રખસે જો વો ઝુલફ દીખા દેત હય
 બોલ વ લેલકો વશમસ દીખા દેતા હય

ગઝલ જલાલી.

રનાકા જામ એસાકી મંચ પીપી હું તુ ભર ભર દે
 બકા કી મધ સે આંખે મીસલે તરગીસ મસત કર કર દે
 તીરાલા હય તુ એ મોલા તીરાલી હંચ તેરી શાંતે
 કીસીકા ખાક કી ઢેરી કીસી કો સંગ મરમર દે
 પુરાકે શાહને મેરાજ મેં ચેહ કી દુઆ હક સે
 અતા કર વો કદમ આવાજ ચલને મેં જો ફર ફર દે
 જલાલી રૈઝમે ખૈરલ વરા પે જળ મંચ જા પોંહચું
 બહુરે ગરદીશે ગરદું ન ગરદીશ મુઝકો સર સર દે
 કહા જીખરીલ સે હકને દમે મીનાદે પૈગંમ બર
 મેરે મહમુબ કી આમદ કા તુ પૈગામ બર બર દે
 સદા ચેહ આરહી હય દમ બદમ ઉતકે બયાં બાંસે
 અજલા કબરોં મેં લાશે મરને વાલોંકી તુ ધરધર ?
 જલાલી હય અજબ ઉસ કાદીરે કૈયુમ કી કુદરત
 કીસી કો તાજ સુલતાની કીસી કો બીક દર દર દે
 શએર.

કીસીકા ભેળું કોન લા દેવે ખખર દીલકી મુઝે
 એ સખા તેરે સીવા વહાં તક કોઈ જતા નહીં

ગઝલ.

પ્રીદાયે મુસતફા હોગા દીલે દીવાના તુરબત મેં
 બેનગા શમચ રૂપે શાહ કા પરવા ના તુરબત મેં
 પસે મુરદન જો સહરાયે મદીના માદ આયેગા
 ઉડાએ ગા કરન કી દહજ જ્યાંદીવાના તુરબત મેં
 નકીરેન આકે દીખલાએંગે જબ સુરત મુહંમદ કી
 કરંગા ઉસ ધડી મંચ સીજ દએ શુકરા ના તુરબત મેં
 તો સુનકર વો બસૌ રસુલે જનનો આદમપર
 પડેંગે ઉસ ધડી સલવાત બે તાબા ના તુરબત મેં

ગઝલ.

કહતા હય ખુશ દીલમે ન ધખરાયે મુહંમદ
 બખ શુંગા ઉસીકા જોસે ફરમાયે મુહંમદ
 મુસાકે લીયે મંચ ને કોહ તુર બતાયા
 આર આરશ મુઅલ્લા પે રખી જાયે મુહંમદ
 બખ શુંગા મંચ એક એક કો બસ રોઝે હસર મેં
 ઉમત કે ગુનાહ હોસે ન શરમાયે મુહંમદ

દામન મેં છુપાલે મુઝે દામન મેં છુપા લે
પરદા મેરે અમખોંકા ન ખુલખાયે મુહંમદ
જીખરીલ મુહંમદ હંય મેરે અરશ કે તારે
પુરી ન કરેં કયું કે તમનનાથે મુહંમદ

ગજલ

હય તમા યે ખુદાસે કહી અગંસા હોવે
હિન્દસે સુખે મદીના મેરા જના હોવે
ઔર જના હો તો ઇસ તરહ સે જના હોવે
સુખે માહબુબે રવાં જો કોઇ શાયદાં હો વે
દોડો મુશતાફ જીયારત હય તમના દીલમેં
ઝીકરેલખ પર મેરે યેહ સલ્લે અલા કા હો વે
પોહયુ ઇસ શકલ સે જખ મંય દરે અકદસ કે કરીખ
હો મુહંમદ કા જખાં પર મેરે નારા હો વે
રૌઝેએ પાક કે ચૌદ ગીરદ ફીરં મંય આસા
જૈસે પરવાના સરે શમઆ પે ફીરતા હો વે
દીલે ખીસમીલ તેરે કુચે મેં તડપતા હો વે
તું હોસર ગરમ તમાશા યેહ તમાશા હો વે

ગજલ અમીર મીનાઝ.

જો હઠકે પહલુ સે અનજુમન મેં વોહ દુર ખયડે હંય મુઝસે જાકર
તડપનેં દરદે જીગરકી દીલકો પટક દીયા હય ઉઠા ઉઠા કર
કદમકો નાઝીશ જખાન કો લુકનત હય રેશા હાયો કોં સરકો જીખીશ
કીધર ગઇ હાય નવ જવાંતી ઇન આફતો મેં મુઝે રંસા કર
જો આંખ ખોલી તો કુચ ન દેખા સહરકો સુત સાન સખ સરાથી
હુવા ન હમરાહીયો સે ઇતના કે સાથ લેતે મુઝે જગા કર
ખપા હય તુશાને જે સુખાતી રવા રવી મેં હંય ગરમ મૌ જો
હવા મેં નાહક બરા હુવા હય હુખાળ દરયા મેં ધર જના કર
શખીહ મદદે નઝર હય કીસકી કે કોઇ પુરી નહીં ઉતરતી
મીટા દીયે સોનએ અઝલને હજારો નકશે ખના ખના કર
હો ખઝમે જના મેં હશર બરપા તડપકા દીલકી યેહ થા તકા ઝ
મગર બડી મુશકીલોસે રોકા અદખ સે જાતું દખા દખા કર
અમીર મેરે રંગે ગુલુ કો યેહ તેગ કાતીલ કી આગઝથી
મીલે જો આકર વોહ બાદ મુદદત તો ખુબ રોયે ગલે લગા કર
શએર.

જનને જો આપકો જખ આપમેં પામે કોઇ
શીરતો મુખ કીનહી નહીં આપમેં આવે કોઇ

ગઝલ આઝાદ

ધુમ હય આજ શહે હરદુસરા આતે હંય
 સૈર કરનેકો વોહ માહબુમે ખુદા આતે હંય
 આસ માનોં પે મચી ધુમથી દેખો દેખો
 આજ ખુરરાક પે વોહ માહે લકા આતે હંય
 કહા જીખરીલ ને એ ધસા દૌરાં દેખો
 આજ કીસ ધુમ સે વોહ શહે હુદા આતે હંય
 હોશ જાતા રહા હુરાને જનાં કા સારા
 જખ પેહ સુન પાયા કે વોહ હોશરખા ઝોત હંય
 કરે આરાસતા જખતકો કહા ખાલીક ને
 જલદ રીદવાં મેરે મુશતાક લકા આતે હંય

ગઝલ

કદમોં મેં આપડા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 રો રો કે કહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 મજનું મુઝે બનાયા ઔર દર બદર શીરાયા
 અબ રંજ સહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 મુશકીલમેં જાન આઘ ડુરકત સે હય તખાલી
 મુરદાસાહો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 રંજે અલમને ઘેરા હય આશતોં કા ફેરા
 સાખીર સુના રહા હું ચાહે યા ન બોલો
 હમ દમ હો આપ મેરે મોનીસ હો આપ મેરે
 તુમસે હી કહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો

ગઝલ મુમતાઝ

જીઆકો વાર તીહારે મુખપર જોરપ અપના દીખાવ મુઝકો
 બહોત હય જી હીન્દ મેં ખીયાકલ બસ અપને દતારે ખુલાવ મુઝકો
 યાં નહીં મુખ પડત હય સાજન અજબ તરેહકી હશ દીલકો ઉલજન
 બસે હો તુમ જીસ નગરમેં જાકર ઉસી નગર મેં બસાવો મુઝકો
 બહત હંય નૈનોં સે નીર નીસદીન પડત નહીં ચૈય હય તુમ ખીત
 હુબાકે દીલકો શીરાકે ચીતવન ન યા મુહમદ રહાવો મુઝકો
 પેહ ખીત બેરન સતા રહી હય લખોં પે અબ જાન આરહી હય
 તુમહારી ડુરકત મેં મર અલાહુ મેરે મસીહા જસાવો મુઝકો
 જો તુમસે નૈયાહ લગાયુકાહુ બહોત દીનો ફુખ હયા મુઝકો
 સગાવું ધુની જમાઉ ખીસતર જો અપને દરખર ખીલાવો મુઝકો

ગઝલ મુઝતર

ગુઝર ઇશવકત હુવા હય સરે મદરન ઉનકા
અખતો અય દસત તલખ છોડ ન દામન ઉનકા
યા ઇલાહી ચેહ તમના હય કે રોઝે માહશર
લખપે હો નામ તેરા હાથ મેં દામન ઉનકા
હાય ઇસ ઇશક ને દોનોં કો ખનાયા કાશીર
ખીરહમન નામ હય મેરા ખુતે પુરકન ઉનકા
વસલ મેં ક્યાં હય મેરે પાસ જો મંય નઝર કરે
હીલ અઘવોં કો જીગર નાઝ કો તન મન ઉનકા
ખુલ પડા દીલ જો હમારા તો ઉઠાને કે લીયે
ખાક પર લોટ પડા ગોશએ દામન ઉનકા
મંય જો દીવાના હું મુઝતર તો વોહ હર જાગ્ર હય
ન ઠીકાના કહીં મેરા હય ન મસકન ઉનકા

ગઝલ મજનુ

હુસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાખાં તો સહી
આહસે ગરદું કો કરદું ચાક દામાં તો સહી
ઉસ લખે ન ઝુક પે સુરખી પાન કી આને તો દો
કૌડી કૌડી કો ખીકેં લાલે બદખશાં તો સહી
તુ જો કાતીલ ખેંચકર આયા હય મેરે સરપે તેજ
કુન્ડ કરદું મંય તેરી શમશીર ખુરરાં તો સહી
મંય વોહ લઈલા હું જો મુઝકો દેખ લેવે એક નઝર
છાને મજનું કી તરહ ખાકે ગીરે જાં તો સહી

ગઝલ

જલવા દીખવા હમેં મેરાજ કે જાને વાલે
નઝરે લુતફ ઈવર હક કે ખતાને વાલે
ગુઝસે હમ માંગતે હંય દીલતો ઇમાં શાહા
આસીયોં કો ગમે માહશર સે ખયાને વાલે
લે ખખર બહરે ખુદા જાન લખોં પર આઈ
મમો વહમ હો ગયે હંય અશક બહાને વાલે
મા નખી રોઝે જીયારત તેરી કરતે થે મુદામ
ક્યસે ખુશ બખત થે વોહ અગલે ઝમાને વાલે
જલદ કર ઉસ દીલે વૈરાં કો હમારે રોશન
બહરે અસ્લાહ મહીને કે બસાને વાલે

તરજે નાટક

સફલે અલા રસુલુલ્લાહ કે અરસે બરી કે જાને વાલે
ચારખુનાહ મેં હું લાચાર-મેરી લેયાં પડી મંજખાર
મેરે મોર કે ઘેવન નહમ પાર લખાને વાલે.

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ

તેરે ઇશકમેં માયલ-યા શાહે અરબ પડી મુશકીલ
અબ ચલતે ચલતે મનઝીલ-મેરે પાડ મેં પડગએ છાતે

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ-

હો દોનો જહાં કે શાહ હો મુલકે અરબકે માહ-
રોઝે માહશરમેં હો હમરી ઉમમત કો બચાને વાલે

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ-

હય બડી તુમહારી શાન-જબરીલ અમીં દરબાન-
મસ મઝ અતકે કુરબાન વો મેરાજકે જાતે વાલે

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ-

હુમરી

જીને કે રસતે અન્તરે અલીમ ગંડેરી વાલે
તુને કાઠ કી બનાઇ ઉનડી તુને કાઠ કી બનાઇ પલડી રે-
તુને કાઠકી ઝોંક લગાઇ રે અલીમ ગંડેરી વાલે
તુને આશક કી બનાઇ ઉનડી તુને માશુક કી બનાઇ પલડી-
અયે જોબનકી ઝોંક લગાઇ અલીમ ગંડેરી વાલે

મુસલ્લસ

યસરબ કા છેલ્લો સાંવરો મને પ્યારો લાગેજી
તારો નામે મુહમ્મદ મુસતફા મને પ્યારો લાગે જી-
બાંકી ચીતવન સરમગી અબયાં ધુંગરવાલે બાલ
કદખુટા તેરા ઝેબ હય ઝોર આંખે દો રૂએ લાલ
કુપ ચંચલ હુમત ચાલના મને પ્યારો લાગેજી-
તાજ ધરાયો કરમનાકા ગલે હમાતય કુરબાન
જતયન હાર અત્તમ નશરાહ કા સુરત રબકી શાન
તોરે મુખ પર તુર સુહાવના મને પ્યારો લાગેજી-
વતજમ કા સેહરા સુખલાં કા મકના ઝોર દરદ સુહાગ
હુરેં સખ મીલ હોરી ગાયે અહમદ ખેલે ફાગ
કયસો રંગ રચો હય સલ્લે અત્તા મને પ્યારો લાગે જી-
આવો સખી સખ દેખેં ચલેં શીયામ પીયા દરબાર
લૌલા કલીમાકા ચતર બીનાજે રાગજી સરદાર
તારો ચંદર બદન મુખ ચાહના મને પ્યારો લાગેજી-
હાથ યદુલાહ કૌકે અયદી સર ફખરીકા તાજ
મા ઝોહા કી ગાદી બચકો કરે ખુલાઇ રાજ
જગ તારન મારો સાહીબા મને પ્યારો લાગેજી-

કહરવા દાદરા.

આવો આવો નગર યા હમારીરે ખવાળ લેલો ખબરયા હમારીરે
મોતી પુરોયે બચડે હો તુમ બાલ બાલ મેં
જુલફેં બના બનાકે રંસા તે હો બલમેં
હોગી ક્યસે ગુજરયા હમારીરે— આવો

મુઝ બાવશ કો ભુલ ગયે કીસ ખીયાલ મેં
શાયદ રંસે હો તુમ કીસી ગેસુ કે બાલ મેં
બલ ખીતી ઉમરયા હમારીરે— આવો

પહલે તો દીલકો દે દીયા બે આઝમાયે દીલ
શીર દીલ હી દીલમેં કહતા હું અકસોસ હાય દીલ
પડગાઇ સુતી સગર યા હમારીરે— આવો

સાકી ને રંગ દીયા મુઝે રંગે શરાબ મેં
જલવા ખુદાઇ કા નઝર આયા શરાબમેં
રંગ દી રંગદી ચુંદરયા હમારીરે—આવો

ખવાળ કા નામ સુનકે મંચ આયા હું દુર સે
કીસતી કો મરી ભરદે મુહમદ કે તુર સે
ભરદે ભીરદે ગાગર યા હમારીરે— આવો

લાવની

દીક રહો આજકી રૈન કહાં જાવો ગે
હંમ વહી કરેંગે ચાર બે ફરમા વો ગે
કયા ખીછી મુલાઇમ સેજ અકેલા ઘર હય
ઇસ ઘરકે અંદર નહી દુસરા નર હય
કયું ખદા હુવા બે પદા ઝખર દસતી સે
હંમ આપ ચલે જાયેંગે તેરી બસતી સે
તેરે ગાલ ગુલાબી નૈન અજબ કાતી હય
તેરી પતલી કમર જયસે કમાન બલ જાતી હય
દમખાઝ અરે દમ દીયા દુબારા તુને
કર લીયા મુઝે આંખોં કા સીતારા તુને

બનગરા

કયસે કયસે જવાં માહપારા—ગયે છોર જહાં કા પસારા
બડે બડે સહનશા આલી—ગયે વોહ બી હાથ લે આલી
કયા સીકન્દરો જમો દારા—ગયે છોર જહાં કા પસારા
બડે બડે પહલવાં નામી રસતુમો સામો ગીરામી

બિનહોં હઠા કઝા દે મારા-ગયે છોર જહાં કા પસારા
 કયસે કયસે તખીમોહકીમાં-જલ્લી તુસ રલાતું લુકમાં
 આગે અજગ કે ન ચલા ચારા-ગયે છોર જહાં કા પસારા
 પુરે પુરે યે ઇશકમેં કાષક-શરહાદ ઔર મજતુ શાયક
 કાહો દશત યે જીનસે અવારા-ગયે છોર જહાં કા પસારા

ભજન

કાઈ ધીમી ગાડી હાંકોરે ઓ રામ ગાડી વાલા-
 કાઈ મહરી ગાડી હાંકોરે ઓરામ ગાડી વાલા
 ગાડી તેરી રંગ બરંગમી બેલ જોડે દો ચાર
 હાંકને વાલા છેલ છખીલા બેડન વાલા લાલ રે-ઓરામ
 ગાડી અટકી રેત મેં બાઈ મનઝીલ પડી હય દુર,
 ઐસા કોઈ સત્ ગુર મીસે જો પોંહુચાવે હુઝુર રે-
 ઘોડા છુટા ધાનસે ભાઈ જગત મેં પડી હય પુકાર
 દસ દરવાજા બંદન હુવા ભાઈ નીકલ ચલે અસવાર-
 મંગા ઘાટે ધર બનાયા દાકિ મેં નીરમલ નીર
 કહને વાલા કહ ગયા ભાઈ સાધુ દાસ કખીર-

કુમરી

નંદ આઈ પુરાની કો દુર કરો રે
 સોને કા ગરવા મંગા જલ પાની-પીકે પીલાકે તુમદુર કરોરે-
 સોનેકી દીલયા મેં ભોજન પુરોસા- ખાકે ખીલાકે તુમદુર કરોરે-
 ચુન ચુન કલમાં મંચ સેજ ખીલાઈ- સોકે સુધાકે તુમ દુર કરોરે-

ભૈરવી

મંચ તો અપને ખજા કી જોગન બની
 જોગન બની બૈરાગન બની રે
 છુટા પસીના નુર કારે બોયા ચમ બેલી કુલ
 સખ સખયત મીલ સેહરા મુંઘા પહને નખી રસુલ
 મંચ તો જોગન બની-અપને ખાજા કી જોગન બની
 દુલા અંદર સજ રહી હય બાહર ખડી હય બરાત
 ચારોં પાયે હઠ ચલે તો કાઈ ન આયા સાથ
 મંચ તો જોગન બની-
 સોના લેને પીયુ ગયે સુના કર ગયે દેસ
 સોના મીલા ન પીયુ મીલે રમા હોગયે કેસ
 મંચ તો જોગન બની-

કાગા નૈન નીકાસ હું પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દી ખાય કે પીછે લીજયો ખાય
મંચતો જોગન બની—

નદી કીનારે ધ્રુવાં ઉઠૂત હય મંચ જનુનું કુચ હોય
જીસ કે કારન મંચ જલ્લી વહી ન જલતા હોય
મંચ તો જોગન બની અપન ખાન કો મંચ તો જોગન બની

ગઝલ અમીર

કહ રહી હય હશર મેં વોહ આંખ શરમાઇ હુધ
હાય કેસી ઇસ જરી માહશીલ મેં રસવાઇ હુધ
ઠોકરે ખીલવાઇગી ચેહ ચાલ અઠવાઇ હુધ
કયા જવાની શીરતી હય જોખન પે ઇતરાઇ હુધ
ખુલેગયા જોખન તો અસમત સે હયાને યુ કહા
એક અંગઝાઇ સે હમ દોનાં કી રસવાઇ હુધ
મંતો રોઝે દીલઝુપાઈ પર છુપા રહને ભી દે
જનકી દુશમન ચેહ ઝાલીમ આંખ લલચાઇ હુધ
વસલ કી શખ વાહરે ખેતાખીએ શોકે વીસાલ
શરમ ભી નીચી નીગાહોસે તમાશાઇ હુધ
વસલ મેં ખાલી હુધ અગવાર સે માહશીલ તો કયા
શરમ ભી જાયે તો મંચ જનુનું કે તનહાઇ હુધ
ગમઝા વો નાઝો અદા સખમેં હયા કા હય લગાક
હાયરે ખેબન કે શીખી ભી હય શરમાઇ હુધ

ગઝલ માહમુદ

આકાર તુમહારે દરપર ખદનામ હોયુકા હું
મેરી ખબર લો ખવાન ના કામ હો રહા હું
સોંપા હું તુમકો પીવારે દુન્યા વ દી કી કુનથ
અખ પાસ મેરે કયા હય ખેદામ હો રહા હું
પરદા ઉઠાવો રખસે મુખઝા દીખાવો ખવાન
મંચ ઇશક મેં તુમહારે ગુમનામ હો રહા હું
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખયો મેરી
મુઝકો યહી યહ ખવાન ગલે હાર હો રહા હું
માહમુદ જળ મીઝા હય એક જામ વસલ ખવાન
મખમુર મસત મેં અખ એક જામ હો રહા હું

ગઝલ કાફી.

દમ ખદમ અરસ સે આની હય સદા આજકી રાત
દેખો વોહ આતે હંચ માહમુમે ખુદા આજકી રાત

આપે જીભરીલ લગે કહને કે ચલએ હજરત
 આપકે દીઠકા શેઠ હય ખુદા આજકી રાત
 સખ નખી કહને લગે આપની ઝુકાકે ગરદન
 મીલને અદલાહ સે ચલે શાહે હુદા આજકી રાત
 કહા અદલાને કયા ચાહીયે મેરે માલખુખ
 મેરી સખ તુમપે ખુદાઇ હય શીદા આજકી રાત
 હુરો ગીલમા વ મૂલક આર સખી જીનો બશર
 દમ બદમ પડને હંચ સખ સદલે અલા આજકી રાત
 કાઝી વેહ વકત હમ કયું હાથ સે ખોતા હય તું
 હોગી મકબુલ જોતુ મીંગે દુઆ આજકી રાત

ગઝલ

મસતે અલસત મુઝકો સાકી બના રહાં હય
 દેફે શરાબ ઉલખત આંખો મેં આ રહા હય
 આંખેં મીલા મીલા કર ખેંખુદ બના રહા હયા
 વોહ મસ્તે નાઝ મુઝકો પીયાલા પીલા રહા હય
 કીસને દીખા દીધા હય યારખ જમાલ અપના
 કયું આજ શકલે મુસા ગશ મુઝકો આ રહા હય
 દે દે કે રંજ મુઝકો ઇસ ઇશકને મીટયા

આગાઝ કયા રહા થા અનજમ કયા રહા હય

ગઝલ.

સીતમસે બાઝ આ ઝાલીમ કીયામત હોને વાલી હય
 બ પેશે દાવરે માહશર અદાલત હોને વાલી હય
 કીસી કે હુરને રોઝ અશકોકી શોહરત હોને વાલી હય
 હમારે ઇશક કી દુન્યા મેં શોહરત હોને વાલી હય
 કીસી માશુક કમસીન સે શરારત હોને વાલી હય
 ન હુકરાદર ચાલો હરહર કદમ પર ઐસી શોખી સે
 તુમહારી ચાલ સે બરપા કીયામત હોને વાલી હય
 કીસી કે હુસ્ન પે ઉતકી તખીયત આતી જતી હય
 હસીનો કો ખબર કરદો અદાલત હોને વાલી હય

રેલ ગાડી.

શોર મચાતી ખટપટ કરતી સીટી બજતી આતીહું
 શોક વતન મેં ઐ બેતાબો અપને વતન કે જાને વાલો
 ઇતની જલદી કયું હય તુમકો ઠેરો ઠેરો આતી હું
 આંધી આંખે પાની ખરસે આગ પડે માં ઝાલે

મુઝ કો કુચ બી ખૌર નહી મંચ અપની ધુન મેં આતી હું

શોર મચાતી—

શેહરો જંગલ ઓર ગાઓં કસમે જીલો દરયા ઓર વાહી
દેખતી બાઝતી સેરેં કરતી હરદમ આતી જાતી હું

શોર મચાતી—

ખોરેં શકર કી લોહા લકડી કન્કર પથ્થર ઓ ગસ્લા
હાથી ઘોડા ખુડે બચ્ચે સખકો લાદે લાતી હું

શોર મચાતી—

શેરે બખ્શર હો યા હાથી બાગતે દેખે સખ મુઝકો
સામને મેરે કયા કાય આવે દેવની મંચ બન જાતી હું

શોર મચાતી—

પડતી હોં જબ અખર કી છુટે કાલી ગટા જબ છાઈ હો
પાર મેરે કુચ લુતફ ન પુઝો જુલ મંચ બનજાતી હું
શોર મચાતી ઘટઘટ કરતી સીટી બજાતી આતી હું

ગઝલ.

પેહ તો મંચ કયું કર કહું તેરે ખરી દારો મેં હું
તુ સરાપા નાઝ હય મંચ નાઝ બરદારો મેં હું
કીસ તરફ દરયાદ કરતે હંચ બતાવો કામદા
ઐ અસીરાને કદસ મંચ નવ ગીરીફતારો મેં હું
છેલ્લેખો મેરી મેયત પર ને આવે પેહ કહા
તુમ વફાદારોમેં હો યા મંચ વફાદારો મેં હું
બે ગુનહ હોં મેં ચલા જાહીદ ને હસકો હુંડને
મગધીરત બોલી ઇધર આ મંચ ગુનહગારો મેં હું
ફક્ક મંચ ફુલોં મેં હું કાંટા મંચ કાંટો મેં હું
પાર મંચ પારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું

ગઝલ.

પેશો ઇધયાં ને કરયાં જન્મનાંલે શાહંદી
તું મીનજી અસ્વારાજી મેં તુમહારી શાહજી
ઐ બેહેશતી પીર ચીશતી મોરી કાશતી પાર કર
ખવાજ પીરોં દસ્તગીરોં બે નજીરોં પેશવા
ઐ જન્નાને ગૌસુલ આઝમ મુઝકો તેરી આસ હય
તુ તખીખમ મન મરીઝમ મુઝકો તેરી આસ હય
દસ્ત તેરે રખ્યો મોરી લાજ સાખીર કઝયરી
હાસમી શાયાં કી જુદાયાં કયું ફલાયા કયા ખત
ઐ સજન તોરે લગનમેં કર સુકા સારા જતન

દીનો ધર્મમાં તનવો જામા સાસા સાંમાં દે ચુકા
મીરા સાતુ કર નહ્યાં તે ખુદારા દરદ દીલ
ધશક કાયમ સોકે દાયમ પીર ચીશતી શાહ મોરી

ગઝલ મુઝતરે

યેહ નાહક ધનકીસારે જલવયે હયરત ફીઝા કયું હય
અમર એસે નહીં હો તુમ આલમ સુખતીલા કયું હય
નહીં માલુમ હમસે વો ખુતે કાશીર ખશા કયું હય
હિસે મનજુર હય જો કય વો મન જુરે ખુદા કયું હય
ખુદા જાને તરીકા હુસનો ઉલફત કા જુદા કયું હય
મંય ઇતના બા વશા કયું હું વો ઇતના બે વશા કયું હય
વો કહતે હંય ભરી મહફીલ મેં તુમકો દેખના હમકો
મુખાદા કોઇ કહ જૈઠે કે ઉનકો દેખતા કયું હય
ભગાકર આંખ દીલ ઝીના થા તબ ગેરત નહી આઇ
અબ ઇસ મીઝને કે મૌકે પર ખનાવટ કી હયા કયું હય
વો પહલી સખ વશાયે કયા હું અબ યેહ જશા કયું કેસી
વો પહલી સખ અદાયે કયા હું અબ યેહ અદા કયું હય

ગઝલ

શકલ તસવીર હો ખામોશ તમાશા કયા હય
જૈઠે જૈઠ ખીચે જાતે હો યેહ નકશા કયા હય
કીસપે ખીગડે હો ખશા કીસપે યેહ નકશા કયા હમ
ખુત બને જૈઠે હો સાહેબ યેહ તમાશા કયા હય
એક હી જલવેમેં બે ખુદ હુયે ગશમેં આકર
તુમને એ હજરતે મુસા અબી દેખા કયા હય
લોગ ભરકા તે હંય કહને મેં ન આના પીયારે
આવ લગજવો ગલેસે અજી ઝગરા કયા હય
તુમ જો કહતે હો હમારી તરફ આયા ન કરો
આપ કા રાહ ગલીમેં ભી ઇજરા કયા હય

ગઝલ

એ દીલ દરે સાખીર પર યેહ નૌહા બીરી કયું હય
દીલ મેં હય મેરે સાખીર આખોં મેં તરી કયું હય
લપ પર મેરે હય સાખીર દીલમેં હય મેરે સાખીર
સીલ રંજકી છાતી પે શીર મેરે ઘરી કયું હય
જબ મસ્ત તેરે સખ હંય બેહોશ તેરે સખ હંય
શીર મોહની સુરત પર જહુ નજરી કયું હય
સાખીર કી મુહબ્બત મે મનજુર બના એ દીલ
કહતા હય અનસ સાખીર શીર જામા દરી કયું હય

તમામ શુદ્ધ.

બહેર બપર.

સરવે મુસલમાન બાઈએને બપર આપવામાં આવે છે કે
ત્રીએ લખેલી ચોપડીએ અમારે ત્યાંથી રોકડી કોંમતે મળશે.

ઈર્શલીમા અને હજરત બીલાલકા તમી અન સારી

મહે તખી હાજી માગરોલીમા મીરા સમયદઅલી

દુવાએમ જુલઅરમ પુસંદેસાની આરસ્તાનખંબા યુલીસ્તાનકળવાલી

ગુલગરે ગુલસન ગળલ મંચલ યુલસને બેનજર બારે ખાસ્તાન

બારે ગુલસન તબતેલાલે ગુલસન કહે તબબહારેખંબા

મુસલમાની બારમારી જમજમાની ખાપરીમા બેગીતામ

કસતાને અમીરહમમનકા હાલમતાઈ ચીજાળી આલ્દરવેશ

જમતુન મહમદ હતીદ બીબી મરીમુમ નરતમા

શાહેયેમન સાદીનામા વહતવામા

મંજમુએ માનમ શાહેખં એર શાહપરી

તબમુજ્યા સુખોદકા શીતગ મજમુએમખાસાન

બકેમુતી બેનજર હંસના ચીજવાળી કસાને અલતપમ

તાજતી પદાણ લેલી મજનું ગુલબરે મંજતન

સખાવલતામા કસદુલ ખુલામા બેરનામાશરગતામા

પલખટાઈ ને રાહી મોલીતા અલમ સખાસન ગુલબરે માનમ

મતાઈતાનાલવા માનમ મનેક મહમદ મતાઈમારોજ

સાહેદકા સાહેદકા મહમદઅલીદનું જમજનમ મોહરકાવર

તબમુજરેતીરા મજમુએમુતાબત સમ્મતનામા બારજી હીદી

તબલીપુ સજાત કાસામોરીનેકાસો હીરમા સીપાઈનદા કીસ્મા

મોહાગરખાલુ લખેલે હીરનેકાસો ગમેદુસાન પાને ખડારે ગાલમ

રાયતમીયાસાદગ-અમસદકા રાયતનદતનામગરા મોકદહજીરખ

રાજો મહમદ હતીદ અન સફત દેવન કીસ્મા ખસગોતના નકુ લખમક

બાગેપદમ કીસ્મા યુસુફજામા અલક નેલા પાંડુ એક હજર

ખારે એક રાતકો રમુજ ચીરજલદ બેગી આન જુલી ચીરકીતામ

માનમતી તવારી

આ સિવામખજલો કુમરીઓ દોરીઓ આ ખ્યાલ કીસ્માઓ

વારતાઓ, તાટકો વિગેરે ધણી જનની ચોપડો અમારે ત્યાંથી મળશે

દેશવરવાળાએ પહેલા પહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે ને

તાટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે તબી અને ત્રી પી થી માલ મોકલવામાં

આવશે તબી જમાખમ મંગાવતારે ચીલાઈ કોરડ લખવું.

મહમદનું કેકાણું—શાહ મિમથાઈ હતીસંગ.

આહારકોટ, તાંબાકોટ જા. દેવરના માણા તીને તંદકાલ હોશખાલની દુકાને.

